

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 20 lutego 1973 r.

Nr 8

TREŚĆ:
POZ.:

UCHWAŁY RADY PAŃSTWA:

- 50 — z dnia 3 lutego 1973 r. w sprawie ustalenia dodatków specjalnych dla pracowników prokuratorskich Prokuratury Generalnej 137
- 51 — z dnia 3 lutego 1973 r. zmieniającą uchwałę w sprawie uposażeń pracowników administracyjnych Prokuratury Generalnej 138

ZARZĄDZENIE

- 52 — nr 9 Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 stycznia 1973 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ograniczenia opiniowania celowości importu wyrobów przemysłu elektromaszynowego 142

OBWIESZCZENIE

- 53 — Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego z dnia 1 lutego 1973 r. o wytycznych wymiaru sprawiedliwości i praktyki sądowej 142

50

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 3 lutego 1973 r.

w sprawie ustalenia dodatków specjalnych dla pracowników prokuratorskich Prokuratury Generalnej.

Na podstawie art. 16 ust. 1 i art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 1967 r. o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 13, poz. 55) uchwała się, co następuje:

§ 1. 1. Dla pracowników prokuratorskich Prokuratury Generalnej ustala się 12 stawek dodatku specjalnego w następujących kwotach:

Stawka	Kwota w złotych	Stawka	Kwota w złotych
1	4.500	7	1.900
2	4.000	8	1.650
3	3.500	9	1.400
4	3.000	10	1.200
5	2.600	11	1.000
6	2.200	12	800

2. Dodatek specjalny przysługuje za pełnienie niżej określonych funkcji:

Lp.	Funkcja	Stawki dodatku
1	Dyrektor departamentu (Gabinetu Prokuratora Generalnego)	6—1
2	Wicedyrektor departamentu (Gabinetu Prokuratora Generalnego), doradca Prokuratora Generalnego	7—2
3	Radca Prokuratora Generalnego	8—3
4	Naczelnik wydziału, wizytator	10—4
5	Kierownik działu (rejonu), specjalista	12—4

3. Przewodniczący Rady Państwa w wypadkach uzasadnionych szczególnymi względami może podwyższyć pracownikowi maksymalny dodatek specjalny przewidziany z tytułu pełnienia danej funkcji o jedną lub dwie stawki, a w stosunku do stawki pierwszej — o 500 do 1000 zł.

4. Dodatek specjalny nie podlega opodatkowaniu i jest wolny od potrąceń na składkę emerytalną.

§ 2. 1. W okresie pobierania dodatku specjalnego nie przysługują pracownikowi żadne inne dodatki z wyjątkiem dodatku za wysługę lat.

2. Pracownik może awansować w obrębie stawek dodatku specjalnego określonych w § 1, na zasadach i w terminach ustalonych dla pracowników ministerstw i urzędów centralnych.

3. Do pobierania dodatków specjalnych określonych w § 1 stosuje się odpowiednio przepisy § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1964 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażeń pracowników ministerstw i urzędów centralnych (Dz. U. Nr 29, poz. 185 z późniejszymi zmianami).

§ 3. Prokurator Generalny za zgodą Przewodniczącego Rady Państwa może wprowadzić czasowo funkcje poza ustalonymi w § 1 ust. 2 i dla funkcji tych określić wysokość dodatków specjalnych w granicach stawek ustalonych w tym przepisie.

§ 4. 1. Tworzy się fundusz nagród na nagrody dla pracowników prokuratorskich Prokuratury Generalnej w wysokości 1% planowanego osobowego funduszu płac tych pracowników.

2. Suma nagród indywidualnych przyznanych pracownikowi w danym roku kalendarzowym z funduszu określonego w ust. 1 nie może przekroczyć 15% jego rocznego uposażenia zasadniczego.

3. Tworzy się fundusz nagród za szczególne osiągnięcia w wysokości 1% planowanego osobowego funduszu płac pracowników objętych uchwałą, pozostający w dyspozycji Przewodniczącego Rady Państwa.

4. Poza nagrodami przewidzianymi z funduszy określonych w ust. 1 i 3 nie mogą być przyznawane nagrody z innych tytułów; nie dotyczy to nagród jubileuszowych, przysługujących na podstawie odrębnych przepisów oraz nagród: państwowych, za udział w konkursach, za osiągnięcia racjonalizatorskie i za projekty wynalazcze.

§ 5. W statucie powszechnych jednostek organizacyjnych Prokuratury Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej stanowiącym załącznik do uchwały Rady Państwa z dnia 22 grudnia 1967 r. w sprawie statutu powszechnych jednostek organizacyjnych Prokuratury Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Monitor Polski z 1967 r. Nr 72, poz. 350

i z 1972 r. Nr 56, poz. 296) w § 4 wyrazy „radcy Prokuratora Generalnego, naczelnika wydziału, wizytatora, kierownika działu lub rejonu” zastępuje się wyrazami „doradcy Prokuratora Generalnego, radcy Prokuratora Generalnego, naczelnika wydziału, wizytatora, kierownika działu (rejonu), specjalisty”.

§ 6. Tracą moc § 4a i 4b uchwały Rady Państwa z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie stanowisk służbowych i uposażeń pracowników prokuratorskich (Monitor Polski z 1964 r. Nr 79, poz. 373 i z 1966 r. Nr 48, poz. 238).

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1973 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

Sekretarz Rady Państwa: *L. Stasiak*

51

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 3 lutego 1973 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie uposażeń pracowników administracyjnych Prokuratury Generalnej.

Na podstawie art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 1967 r. o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 13, poz. 55) uchwała się, co następuje:

§ 1. W uchwale Rady Państwa z dnia 18 listopada 1964 r. w sprawie uposażeń pracowników administracyjnych Prokuratury Generalnej (Monitor Polski Nr 79, poz. 374) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) załączniki nr 1 i 2 uchwały otrzymują brzmienie określone w załącznikach 1 i 2 do niniejszej uchwały,
- 2) w § 2:
 - a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przewodniczący Rady Państwa w wypadkach uzasadnionych szczególnymi względami może dla stanowisk wymienionych w załączniku nr 1 pod lp. 1—7 podwyższyć maksymalny dodatek specjalny dla danego stanowiska o jedną lub dwie stawki, a w stosunku do stawki pierwszej — o 500 do 1000 zł.”,
 - b) w ust. 2 wyrazy „pod lp. 1—5” zastępuje się wyrazami „pod lp. 1—7”;
- 3) w § 3:
 - a) w ust. 1 zastępuje się liczbę „4” liczbą „1”,
 - b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Tworzy się fundusz nagród za szczególne osiągnięcia w wysokości 1% planowanego osobowego funduszu płac pracowników objętych niniejszą uchwałą, pozostający w dyspozycji Przewodniczącego Rady Państwa.”;
- 4) w § 4:
 - a) w ust. 1 dodaje się na końcu wyrazy:

„z wyjątkiem § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1972 r. (Dz. U. Nr 55, poz. 369)”;

b) w ust. 2 wyrazy „z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz Ministrem Finansów” zastępuje się wyrazami „z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.”,

c) skreśla się ust. 3;

5) po § 6 dodaje się § 6a w brzmieniu:

„§ 6a. 1. Przyznane pracownikowi nowe wynagrodzenie nie może być niższe od dotychczas pobieranego uposażenia netto łącznie z dodatkiem specjalnym oraz kwotą podwyżki płacy bądź dodatku otrzymywanego na podstawie uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 30 grudnia 1970 r. w sprawie podwyżki najniższych płac, wprowadzenia dodatków do płac dla niektórych grup pracowników, podwyżki zasiłków rodzinnych oraz niektórych emerytur i rent (Monitor Polski Nr 44, poz. 352).

2. Uznaje się za posiadających kwalifikacje do zachowania zajmowanych stanowisk, dla których przewidziano wymóg średniego wykształcenia — pracowników zatrudnionych w dniu wejścia w życie uchwały, którzy przed tym dniem złożyli egzamin sekretarski.”

§ 2. Do pracowników objętych uchwałą nie stosuje się przepisów § 1 i 2 uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 30 grudnia 1970 r. w sprawie podwyżki najniższych płac, wprowadzenia dodatków do płac dla niektórych grup pracowników, podwyżki zasiłków rodzinnych oraz niektórych emerytur i rent (Monitor Polski Nr 44, poz. 352).

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1973 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

Sekretarz Rady Państwa: *L. Stasiak*